

torej naravnost v kuhinjo in pograbil nekaj lončenih krožnikov. Ti so se razbili še bolj zabavno. In tako sem začel tekati tja in nazaj, prinašati krožnik za krožnikom, kar po vrsti, kakor sem jih jemal s police. In ker onih tam nasproti kar nisem mogel zadovoljiti, sem zmetal na ulico vso posodo, kar sem je mogel doseči. Šele po dolgem času je prišel nekdo, ki me je ustavil in mi zabranil to početje. Toda bilo je že po nesreči. Od toliko razbitih posod ni ostalo drugega ko vesela zgodba, ob kateri so se zlasti hudomušni povzročitelji do svoje smrti radi zabavali.

(Prevedla Slava Lipoglavškova.)

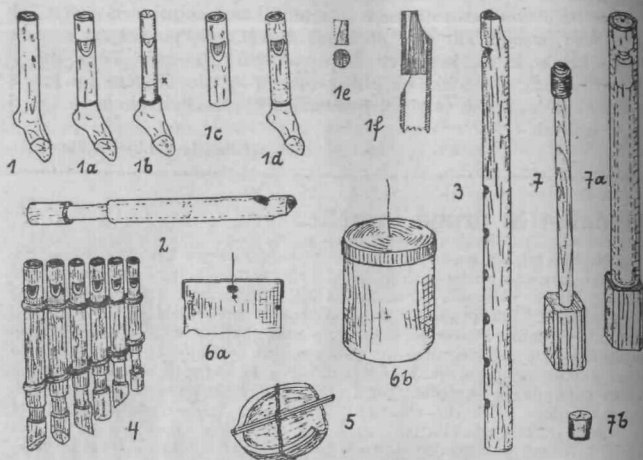
Piščalke in druge igračke.

Majhne piščali, na katere lahko zapiskamo, da gre kar skozi ušesa, napravimo iz mladih kostanjevih poganjkov ali brezovih vejic. Kostanjevi vršički morajo biti že oleseneli, ne smejo pa biti preveč zreli, ker se drugače ne dajo omajati. Tak poganjek si odrežemo tik pod odebeljenim delom, ki ima potem obliko, kakor jo vidimo na naši sliki (šte. 1). Kako moramo zarezati skorjo na spodnjem in zgornjem delu, vidimo iz slike 1 a. Skorjo omajamo na ta način, da jo tolčemo okrog in okrog z noževim držalom toliko časa, da se da votla skorja (1 c) gladko potegniti raz notranji del. Od notranjega jedra (na sliki 1 b) odrežemo s križcem zaznamovani del in napravimo iz njega klin (št. 1 e), ki pride v gornjo odprtino piščalke. Na sliki 1 e vidimo to zagozdo od strani in od zgoraj. Spodnji del vejice vtaknemo nato zopet v piščalko (1 d) — in signalna piščalka je gotova. Ravno tako kakor prejšnjo, napravimo tudi piščalko iz bezgove veje. Najprej si odrežemo kolikor mogoče enakomeren in raven košček bezga, potisnemo z debelo pletilko ali z drugim podobnim predmetom stržen iz vejice, izrezljamo iz poljubnega lesa klin (slika 1 f) in palčico, ki ju vtaknemo v zgornjo in spodnjo odprtino piščalke (glej sliko 2). Oboje se mora piščalki prav tesno prilagati. Če si pa napravimo piščalko iz bezga precej dolgo in na njej vrsto manjših luknjic (največ osem, ker imamo na vsaki roki za zapiranje in odpiranje odprtin na razpolago le štiri prste!), potem imamo pravo pastirsko frulo ali žveglo (slika 3). Kdor je pa še bolj spreten, si pa zveže več piščalk različne velikosti z motvozom skupaj (št. 4) in ima, če so posamezni toni piščali pravilno razvrščeni, tkzv. piskolico, ki jo še danes uporabljajo za igranje pesemc in melodij na štajerskem.

Stržek (št. 5) napravimo iz ene polovice orehove lupine, ki jo na eni strani malo izdolbemo. Okoli sredine lupine navijemo nekoliko zavojev sukanca, nato vtaknemo vžigalico ali skrajšan zobotrebec med nitke in privijemo sukanec tako močno, da je popolnoma napet. En del vžigalice počiva na prišpičenem koncu lupine, drugi pa stoji nad izdolbenim delom. Če pritiskamo na prosti konec vžigalice, udarja drugi del na orehovo lupino, kar povzroči podoben glas, kakor ga ima naša najmanjša ptica stržek ali kraljiček.

Brenčечега čmrlja (št. 6 b) si naredimo iz okrogle škatle iz lepenke, kateri smo odvzeli pokrov. V dno te škatle napravimo majhno luknjico, skozi katero potegnemo tanko, toda močno vrvco. Preko močne vrvce, ki je v škatli, pa povlečemo majhen kovinast kolobarček (kakor jih uporabljajo za srebrne in zlate, lesketajoče se našitke na oblekah) in napravimo

vozel (6 a). Če primemo vrvco približno pol metra od škatle in vrtimo škatlo v krogu, začujemo brenčoč glas, kakor bi letal čmrlič okoli nas. Pa pazite, da ne udarite s to igračko koga po glavi!

Brizgalko (št. 7 a) izrežemo kakor piščali iz bezgove veje, iz katere smo odstranili stržen, in izoblikujemo iz navadnega mehkega lesa okrogel bat, ki se pa ne sme tesno prilegati. Prednji del bata ovijemo z volno (št. 7), da se, ko ga potisnemo v cevko, tesno prilega notranjščini. Nato napravimo iz smrekove vejice majhen zamašek, s katerim zamašimo brizgalko (slika 7 a); z debelejšo šivanko pa preluknjamo stržen zamaška (7 b). Ako je brizgalka dobro napravljena, nam bo nudila dosti zabave in veselja.

Gustav Strniša:

Ura.

Tika-faka, tika-tak!
Deca, že je v šolo čas!
Tika-taka, čas je drag,
kakor blisk gre mimo nas!

Tika-faka, zdaj si mlad,
rože ti povsod cveto,
ptiček si, ki poje rad
in raduje se samo!

Tika-faka, pa mladost
urno odbrzela bo –
in ostala bo bridkost,
ki srce bolela bo ...